

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 28. Lotharingii Cardinalis oratio in pleno Patrum consessu habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

obsecramus vos, Patres Sanctissimi, illum ut equo & lubenti animo audiatis, eamque illi fidem, quam nobis, si istic essemus, adhibeatis. Petentes interea a Deo Optimo Maximo, ut vos suo praesidio, nobis, totique orbi Christiano, diutius conservare dignetur. Datum Rouvillæ die septima Octobris anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

§. XXVIII.

Lotharingii Cardinalis oratio in pleno Patrum confesso habita.

Perlectis hisce Regis literis Lotharingius Cardinalis non sine ingenti eloquentia, ac verborum lepore orationem omnibus Auditoribus pergratam habebat, cujus tenor erat sequens: Illustriissimi Domini Domini, Reverendissimi Episcopi. Christianissimus Rex Carolus, Reginae Matris Christianissimæ auctoritate, ac præcipue Regis Navarræ assensu, procerumque omnium conscriptorum consilio, has literas, quæ modo perlectæ sunt, detrevit, mihiq; ad vos perferendas dedit, quarum præcipua ea capita, quæ majorem ex me explicationem desiderant, pro ea, quæ mihi credita est, fide, explicabo, quam brevissime potero. Hæc ut meministis, statim in initio Regni illius nobilissimi, amplissimi, ac florentissimi quondam, summæque erga Regem fidei, & observantia,

Pallav. t. 3.
num. 3.
Mem. p. 328.
Raynald.
hoc ann.
num. 10.
Psal. p. 333.

Sæcul. XV.
A. C. 1562.

tice, statum & conditionem testantur; dicam uno verbo, non sine incredibili dolore, fuimus Galli, fuit ingens gloria Francorum, hæc rerum omnium, clarissimi Oratores, sunt vicissitudines. Manus Domini tetigit nos, Viri, Patres, & Fratres: hoc nobis justum infra suum iudicium, provocaverunt corrupti omnium Oratorum mores, ac Ecclesiastica collapsa disciplina: has turbas excitarunt hæereses non suppressæ, & a Domino Deo nostro instituta remedia tamdiu neglecta: hinc illæ lacrimæ, ac per totum Regnum dissidia, odia, rapinæ, bella intestina & plusquam civilia: luctus ubique, ubique dolor, & plurima mortis imago, nec Sacrosanctis Dei templis parcitur, Presbyteri, & Religiosi viri ad aras usque, quas amplectantur morientes, trucidantur. Visibilia Sacramentorum signa pedibus conculcantur; passim erecti apparent rogi ex omni genere Ecclesiasticorum ornamentorum, accensa ex imaginibus dissectis pyra, additis non solum omnium Ecclesiarum, sed antiquissimarum Bibliothecarum libris: nec quicquam ex chartis publicis & instrumentis, quæ ad dotationem pertinent, reservatur. Sanctorum reliquiæ ruptis altaribus in cineres rediguntur, quæ supersunt in profluentem post hæc projectæ; horresco referens, nec a Summorum Pontificum, Imperatorum, Regum, Principum, Episcoporum,

porum, & sine discrimine passim aliorum Sæcul. XVI.
 omnium Sepulcris abstinetur, eorum ma- A.C. 1562
 xime, qui de Ecclesia Dei bene meriti per
 monumenta reperiuntur. Nomen Domini
 ubique blasphematur, Spiritus mendacii
 in ore omnium est, qui falso verbi Dei
 ministerium usurparunt, atque ita expul-
 sis pastoribus, alienæ ovis custos, sur,
 & latro in ovile ascendit. (*) Postremo,
 quod longe omnium est gravissimum, jure,
 & Sacro-sanctum Sacrificium apud eos
 ubique cessat, quod intermissum, quan-
 tam ruinam secum adferat, ac quantam
 Regibus jacturam & meministis, Viri
 doctissimi, ex Prophetarum oraculis, &
 experientia jam in magnis imperiis, flo-
 rentissimis Regnis, amplissimisque Provin-
 ciis didicistis, atque in Gallia nunc aspi-
 citis. Regis enim Majestas minuitur, im-
 peria detrectantur, non modo vectigalia,
 sed proventus etiam negantur, jura omnia,
 & leges silent, quilibet vindictam, quam
 exercet, ex privato odio metitur, ad de-
 fectionem populus excitatur, & excussio
 Mo-

(*) Ecce! veram Protestantici Spiritus,
 sectæque ideam, quam testis oculatus delinea-
 vit: quis autem credat, hanc Ecclesiam, quæ
 ejusmodi violentiis erigitur, esse Christi Ec-
 clesiam, ejusque Spiritu regi.

Sæcul. XVI. *Monarchiæ, quod appellant, jugo, an-*
A.C. 1562. *chia in concionibus publice proponitur.*
Hæc omnia apud vos cogitate, clarissimi
Oratores, & quod in Gallia vobis nunc
videre otiosis licet, sera nimis penitentia
experiemini, si modo suo Gallia ex vici-
nio vos in ruinam trahat. Sed quid vos,
Sanctissimi Episcopi, detineo, aut dicitur
affligo, supersunt tanto huic malo nostro
opportuna remedia; habemus enim magna
Spei pupillum Regem, non tam Regni ex
legitima Successione Monarcham, quam
Religionis & virtutum omnium avitarum
hæredem, quem Pater Henricus II. &
Avus Franciscus I. excitat, & in quo jam
Francisci II. Fratris demortui omnis ge-
neris virtutum igniculi relucet, nec in-
sunt Catharinæ viduæ Reginæ, & Na-
varræ Regis optima consilia, & infra
procerum vires; nullis opibus parcam,
undique auxiliares copie comparantur,
fitque via vi, sed in nostra viscera, quan-
tumcunque victrix dextera sit, ferrum con-
vertitur: eruuntur opes, & fit lamenta-
bile Regnum; jamque nulla ad sedandum
tantos tumultus aptior via, nullum magis
præsentaneum remedium, quam quod ad
hac Sacrosancta Universalis Ecclesie le-
gitime in Spiritu Sancto congregata Sy-
nodo expectatur. Huc nos Majorum exem-
pla trahunt, hoc Dei verbum docet, ac
ut supremus ex promissis suis, quæ nun-
quam

quam fecit irrita, imperat, atque ita de-
 mum ex hoc loco pax Dei, quæ exupe-
 rat omnem sensum, expectatur; templum
 enim Dei Sanctum est, quod sumus, nos
 viri fratres, & quamvis divisiones gratia-
 rum sint, omnes tamen nos in uno Spiri-
 tu, qui in Nomine Domini nostri Jesu
 Christi congregati sumus, quod & dicere
 necesse est, prout Spiritus Sanctus dabit
 eloqui, quæ omnia ut magis scire potestis,
 ad bene, beateque decernendum ex divino
 præscripto sunt omnino necessaria: hæc
 omnia Christianissimus Rex cum sibi satis
 persuadeat, nec quicquam alienum a nobis
 expectet, duo tamen præcipua sunt ea,
 de quibus vos admonet pro sua in hanc
 Synodum observantia, & pro ea, quam
 sentit ex his de Religione dissidiis, summa
 molestia. Primum itaque a vobis postu-
 lat, ut quantum fieri poterit, nova dissi-
 dia vitemus, novas inquam & infructuo-
 sas quæstiones relinquamus, ac demum
 quantum nobis licebit, nitamur, ut Prin-
 cipes, ac Provinciæ omnes ab armis, Re-
 ligionis ergo abstineant. Ab hoc deside-
 rio excitandorum bellorum prorsus nos
 alienos oportet, ne qui ex nobis discesse-
 runt, & se ab Ecclesia Dei præciderunt,
 existiment, magis hoc Conventu Princi-
 pes ad arma provocari, & societates &
 fœdera iniri ad bellum quantumcunque sa-
 crum, quam de universali omnium animo-

Sæcul. XVI.

A. C. 1562.

Sæcul. XVI. rum in unam fidem reconciliatione decerni.
A. C. 1562. Solliciti ante omnia servare unitatem
 eis, si quid vero in ea sententia peccatum
 est, parcite quæso, Patres amplissimi. Hen-
 ricus II. Pater author fuit pacis, quæ in
 Christiano orbe tam feliciter hæcenus ser-
 vatur, eam quasi testamento paulo post
 moriens filio Francisco II. Regi commen-
 davit, hanc Franciscus frater, si nobis
 tam cito ereptus non fuisset, magna pru-
 dentia retinere conabatur. Pupillo & vi-
 duæ iniquissimas semper turbas & bella
 intestina Rex, & Regina Mater valde
 pertimuerunt, & pacatos subditorum om-
 nium animos. ne quies publica interturban-
 retur, summa prudentia, ac ut ætatem &
 sexum decet, perpetuo exoptarunt, quod
 etiamsi, ut negari non potest, infelicitè
 successit, infeliciores belli eventus sunt per-
 timescendi: ne si omnes in eodem periculo
 versentur, eadem & tempestate acti, nemo
 periclitantes adjuvet, & sic unum, idemque
 naufragium faciamus. Summam propter
 ea rationem haberi desiderat eorum, qui
 lapsi sunt, ut & illis, quantum ex Deo
 poterimus, condonemus, quibus & nos in-
 micos esse liceat, sed usque ad aras. Al-
 terum legationis meæ caput est, quod jam
 a principio Regi meo Christianissimo cum
 Serenissimo Imperatore, & reliquis Regi-
 bus & Principibus viris, quorum hic Ora-
 tores viros clarissimos habetis, fuit com-
 mune,

Sæcul. XVI.
A C. 1562.

mune, nempe ut de reformatione, & mo-
 rum, & Ecclesiasticæ disciplinæ omnino de-
 cernatur. De hac iterum, iterumque ad-
 monet, ad eam serio amplectendam, qua
 potest observantia, hortatur, & per Do-
 minum nostrum Jesum Christum, qui ju-
 dicaturus est vivos, & mortuos, obtesta-
 tur. Si Ecclesiæ auctoritatem integram
 esse vultis, si ejus dignitatem conservare,
 si jam inclinatum nobilissimum Gallicæ Re-
 gum retineri posse judicatis, nec vero ex
 vestris commodis nostra incommoda metiri
 æquum est, si enim Universa hæc Italia,
 si Hispania sedem adhuc, & clavum tenet,
 gratulamur vobis Patres Illustrissimi, nos
 puppi excidimus, & vix supremo digito
 gubernacula retinemus: hic vobis liceat ju-
 re vestro causas a nobis tantæ tempestatis
 exquirere, quem accusabimus Coepiscopi
 Fratres? quem tanti mali authorem facie-
 mus? memini, quid velitis, nec memoria
 excidit vestrum de ea re commune omnium
 judicium. Hoc non sine innato pudore,
 & magna antea vitæ pœnitentia di-
 cere me oportet, propter nos tempestas
 hæc orta est, viri Patres, propterea mit-
 tite nos in mare, quid addam amplius,
 habetis confitentes reos, in eos, ut libet
 animadvertite. Nunc judicium incipiat a
 domo Dei, & mundentur, qui ferunt
 iasa Domini: attendamus nobis, & uni-
 verso gregi, quiescamus perverse agere, &

Mm 3

disca-

Sæcul. XVI.
A.C. 162.

discamus bene agere; imo potius tu misericors, & bone Deus per viscera misericordiae tuae, attende, placare, & adauge in nobis fidem, ut sine timore de manu inimicorum liberati serviamus tibi. Nunc viribus opus est, Patres, nunc pectore firmo, sed vereor illustrissimi Domini & Reverendissimi Episcopi, ne nimis importune agam, non est enim sponte currentibus addendum calcar, finem igitur faciam, est enim mea expedita a Rege legatio, sed quod scire vos amplius oportebit, hæc omnia Clarissimi Regii Oratores curabunt: ego vero, & mecum una qui ex Gallia advenerunt, Reverendissimi Episcopi in hac Universalis Ecclesiae Sacro-sancta Synodo, testamur Beatissimo Papæ Domino Pio Pontifici Maximo, post Deum in perpetuum subditos esse velle: ejus enim nos in terris Primatum super omnes Ecclesias agnoscimus, cujus nunquam imperia detrectabimus, Ecclesiae autem Catholicae, ac Sacrae Generalis Synodi decreta veneramur, vobis Illustrissimi, & Reverendissimi Legati fasces submittimus, Sanctissimi Episcopis dexteram societatis offerimus, & clarissimos Oratores, testes sententiarum nostrarum huc adesse vehementer gratulamur, ut Spiritu Sancto Duce in omnibus, per omnia, & semper honorificetur Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi.